

баних средина у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца.

У рубрици НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА објављен је рад *Mihaela Palaireta (Edinburgh) — Serbia's role on international Markets for silk and Wine 1860—1890* (Улога Србије на међународном тржишту свиле и вина 1860—1890). Србија је на међународном тржишту у односном периоду, према аутору, стекла доста негативно искуство, што је дошло „као последица непостојања одговарајућих трговинских институција“ у овој аграрној и неразвијеној земљи.

У рубрици НА ИЗВОРИМА ХИСТОРИЈЕ Иван Ерцер коментарише „Извештај („Raport“), састављен 30. коловоза 1810. године у Риједи и даје интегралан текст овог документа који се односи на град Ријеку, презентирајући драгоцјен извор података од великог значаја за научно освјетљавање читавог низа пита-

ња не само ове градске агломерације већ и провинције Ријеке.

Рубрика РЕЦЕНЗИЈЕ И ПРИКАЗИ доноси рецензију Миомира Дашића на књигу др Гавра Шкриванића ПУТЕВИ У СРЕДЊОВЈЕКОВНОЈ СРБИЈИ (Београд 1974) и осврт Данице Милић на економскоисторијска истраживања у Пољској, у којој постоји доста дуга и богата традиција научног рада у области економске историје.

Пријатно је саопштити да је овај број АСТА штампан на вријеме, уз финансијску помоћ Одбора за координацију науке и технологије СФР Југославије, СИЗА за знанствени рад (VII) СР Хрватске и издавачке куће „Школска књига“ из Загреба. (Иначе, часопис штампа као суиздавач „Школска књига“, Загреб, Масарикова 28. На ову адресу треба вршити и поруџбине часописа.)

М. Дашић

## СКРОМНА СВЕЧАНОСТ — УЗ ТРИДЕСЕТУ ГОДИШЊИЦУ РАДА

Историјски институт Социјалистичке Републике Црне Горе је поводом тридесете годишњице свога рада организовао скромну прославу. Прослава је одржана 28. децембра 1978. године у просторијама Дома ЈНА у Титограду.

Још 1977. године самоуправни органи Института су планирали обиљежавање ове 30-годишњице за јун или јул 1978. године, и у том циљу су предузимали одређене мјере и радње. Но и поред тога што је ова прослава ушла у календар значајних годишњица и догађаја у Црној Гори 1978 — 1985. година и поред напора око стварања програма и одређених припрема, морало се на прославу чекати до краја године. Основни узрок био је у томе што Институт поодавно има озбиљних тешкоћа финансијске и материјалне природе, па није имао средстава за трошкове планиране прославе. Због тога се морало чекати да оснивач или ко

други помогне да се обиљежи овај значајни датум, којим је отпочело организовање, систематскије и свестраније изучавање прошлости црногорског народа, чиме је дат одређени допринос научном, културном и друштвеном животу Црне Горе и Југославије.

Збор радника и други самоуправни органи Института су у току године неколико пута размотрили могућности обиљежавања тридесетогодишњице своје институције и вршили одређене припреме у том смислу, али је тек крајем децембра, послје одлуке Самоуправне интересне заједнице за научне дјелатности СР Црне Горе да издвоји минимална средства за ову намјену, могло доћи до стварања реалног програма прославе.

Позиви за прославу упућени су на 147 адреса, почев од бивших радника и сарадника Института, чланова Савјета односно представника друштвене заједни-

це, чланова Научног вијећа, чланова редакција часописа *Историјски записи*, представника друштвено-политичких заједница, друштвено-политичких организација, сродних организација удруженог рада и др.

Предсједавајући Збора радника др Буро Вујовић је отворио свечану сједницу у присуству 58 радника и гостију, а посебно је поздравио неке представнике Републике, Скупштине општине Титовград, Општинског комитета СК, Црногорске академије наука и умјетности и Универзитета „Велко Влаховић“.

Славко Станишић, в.д. директора, у свом реферату говорио је о тридесетогодишњем раду Института и његовом укључивању у токове развоја нашег друштва, изразивши увјерење да ће Институт — и поред одређених слабости и тешкоћа — имати довољно снаге и способности да и даље рјешава сложене и одговорне задатке које пред њега поставља друштво.

Предсједавајући је обавијестио присутне да је Збор радника одлучио да одређеном броју сарадника додијели признање за плодну сарадњу и допринос у раду, као и једном броју радника за дугогодишњи рад и допри-

нос остваривању задатака Института, али да се, из техничких разлога, није стигло да се то обави овом приликом. Такође је упознао присутне да је Збор радника одлучио да поводом ове прославе предложи неколико радника за одликовање, а затим је урочио два часовника радницима који су радили у Институту по двадесет година и који истовремено одлазе из Института на другу дужност, односно у заслужену пензију. Након тога гости су позвани да разгледају припремљену изложбу посебних издања Института и часописа *Историјски записи*.

Изложба је, иако скромно постављена, омогућила посјетцима да се упознају са доста богатом издавачком дјелатношћу Института из области политичке, правне, културне и привредне историје, што потврђују подаци да је до сада издао 61 посебно издање и 89 свесака *Историјских записи*. Такође је од значаја чињеница да је Институт у протеклом периоду развио плодну и корисну сарадњу са преко 300 сарадника у земљи и иностранству, који су се редовно или повремено бавили питањима из црногорске прошлости.

*Шпиро Секулић*